

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskych spoločenstiev

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 97/09

v Luxemburgu 29. októbra 2009

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-386/08
Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Generálny advokát Yves Bot sa domnieva, že výrobky pochádzajúce z okupovaných území by nemali byť prepustené do preferenčného colného režimu na základe dohody medzi EHS a Izraelom

Colné úrady Spoločenstva sú povinné odmietnuť priznať izraelský pôvod týchto výrobkov.

V rámci Európsko-stredomorského partnerstva boli medzi Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a väčšinou štátov stredomorskej oblasti na strane druhej uzatvorené bilaterálne dohody. Tieto dohody upravujú najmä možnosť oslobodiť výrobky pochádzajúce z týchto stredomorských štátov od colných sadzieb pri dovoze do Európskej únie a spoluprácu príslušných úradov zmluvných strán pri určovaní presného pôvodu výrobkov prepustených do preferenčného režimu.

Spoločenstvo a jeho členské štáty uzatvorili takú dohodu s Izraelom¹ (dohoda medzi EHS a Izraelom), a aj s Organizáciou pre oslobodenie Palestíny² (dohoda medzi EHS a OOP) konajúcou v prospech palestínskych orgánov Západného brehu Jordánu a Pásmu Gazy.

Brita je nemeckou spoločnosťou, ktorá dováža prístroje na výrobu sódy, ako aj príslušenstvo a sirupy vyrábané spoločnosťou Soda-Club so sídlom v Mishor Adumin na Západnom brehu Jordánu na východ od Jeruzalema.

Brita mala v úmysle doviesť do Nemecka tovar dodaný spoločnosťou Soda-Club. Spoločnosť informovala nemecké colné úrady o tom, že tovar pochádza z Izraela a z tohto dôvodu žiadala, aby bol tovar prepustený do preferenčného režimu na základe dohody medzi EHS a Izraelom. Keďže nemecké úrady mali podozrenie, že výrobky pochádzajú z okupovaných území, požiadali izraelské colné úrady o potvrdenie toho, že predmetné výrobky neboli na týchto územiach vyrobené.

Hoci izraelské úrady potvrdili, že predmetný tovar pochádza z oblasti podliehajúcej ich pôsobnosti, neodpovedali na otázku, či tento tovar bol vyrobený na okupovanom území. Z tohto dôvodu nemecké úrady s konečnou platnosťou odmietli spoločnosti Brita priznať

¹ Euro-stredomorská dohoda, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Izraelským štátom na strane druhej, podpísaná 20. novembra 1995 v Bruseli.

² Európsko-stredomorská dočasná dohoda o pridružení o obchode a spolupráci medzi Európskym spoločenstvom, na jednej strane, a Organizáciou pre oslobodenie Palestíny (OOP) v prospech palestínskych orgánov Západného brehu a Pásmu Gazy, na strane druhej, podpísaná 24. februára 1997 v Bruseli.

uplatnenie preferenčného režimu s odôvodnením, že nemohlo byť s istotou overené, či sa na dovezený tovar vzťahuje dohoda medzi EHS a Izraelom.

Spoločnosť Brita toto rozhodnutie napadla súdnou cestou, pričom Finanzgericht Hamburg (Finančný súd v Hamburgu, Nemecko) položil Súdnemu dvoru otázku, či tovar vyrobený na okupovanom palestínskom území, ktorého izraelský pôvod bol potvrdený izraelskými úradmi, môže byť prepustený do preferenčného režimu stanoveného dohodou medzi EHS a Izraelom.

Generálny advokát Bot vo svojich návrhoch pripomína, že mechanizmus administratívnej spolupráce zavedený dohodou medzi EHS a Izraelom spočíva na vzájomnej dôvere medzi colnými úradmi zmluvných štátov a vzájomnom uznávaní nimi vydávaných aktov.

Generálny advokát v tejto súvislosti poznamenáva, že existuje predpoklad, podľa ktorého colné úrady štátu vývozu majú lepšiu pozíciu na bezprostredné overenie skutočností podmieňujúcich pôvod výrobku. Colné úrady štátu dovozu sú preto v zásade viazané výsledkami dodatočnej kontroly vykonanej colnými orgánmi štátu vývozu.

Generálny advokát sa však domnieva, že v prípade známeho a nespochybneného pôvodu dovezených výrobkov sa rozpor v skutočnosti týka otázky, či miesto výroby nachádzajúce sa na palestínskom území spadá do rozsahu pôsobnosti dohody medzi EHS a Izraelom.

Predpoklad spočívajúci v pravosti overenia presnosti skutkových okolností colnými úradmi štátu vývozu nezohráva v tomto prípade žiadnu úlohu, keďže žiadna zo strán dohody nie je v takej pozícii, aby mohla poskytnúť jednostranný výklad týkajúci sa rozsahu pôsobnosti tejto dohody.

Z tohto dôvodu by nemecké colné úrady **nemali byť viazané** výsledkami dodatočnej kontroly vykonanej izraelskými colnými úradmi.

Generálny advokát rovnako odmieta argument, podľa ktorého by sa preferenčný režim mal uplatniť voči výrobcovi so sídlom na okupovanom území v každom prípade, a to buď na základe dohody medzi EHS a Izraelom alebo na základe dohody medzi EHS a OOP.

Generálny advokát na jednej strane uvádza, že prepustenie tovaru do preferenčného režimu závisí priamo na jeho pôvode, pričom overenie tohto pôvodu predstavuje dôležitú súčasť mechanizmu. Na to, aby bol výrobok prepustený do preferenčného režimu vzťahujúceho sa na uvedený štát, musí osvedčenie vydané colnými úradmi štátu vývozu jednoznačne potvrdiť, že predmetný výrobok pochádza z tohto štátu.

Generálny advokát v tejto súvislosti pripomína, že izraelské hranice boli vymedzené v rámci Plánu na rozdelenie Palestíny³ schváleného OSN 29. novembra 1947. Podľa tohto plánu územia Západného brehu Jordánu a Pásmo Gazy nie sú súčasťou

³ Tento plán bol vypracovaný Zvláštnym výborom OSN pre Palestínu. Výbor, ktorý bol zložený z jedenástich štátov a zriadený Valným zhromaždením OSN v roku 1947, bol poverený vyriešením sporu v Palestíne, najmä vypracovaním plánu rozdelenia.

izraelského územia. Navyše, podľa izraelsko-palestínskej dohody⁴ Izrael a OOP považujú Západný breh Jordánu a Pásmo Gazy za jednotnú územnú jednotku.

Na druhej strane Spoločenstvo uzatvorilo dohodu medzi EHS a OOP s cieľom rozvoja obchodných tokov z a na územie Západného brehu Jordánu a Pásmo Gazy a nápravy nezrovnalosti spočívajúcej v tom, že výrobcovia so sídlami na týchto územiach patrili medzi jediných v oblasti, voči ktorým nebol uplatňovaný preferenčný režim. Spoločenstvo zaviedlo vo vzťahu k palestínskemu územiu taký režim, pretože sa domnievalo, že na výrobky pochádzajúce z týchto území nemohlo byť uplatnené preferenčné zaobchádzanie na základe dohody medzi EHS a Izraelom.

Z tohto dôvodu výrobok pochádzajúci zo Západného brehu Jordánu a okupovaných území nemôže byť na základe dohody medzi EHS a Izraelom prepustený do preferenčného režimu.

Generálny advokát Bot sa napokon prikláňa k záveru, že preferenčný režim sa môže podľa dohody medzi EHS a OOP uplatniť na výrobky vyrobené na okupovaných územiach **jedine v prípade, ak boli palestínskymi úradmi vystavené potrebné osvedčenia o ich pôvode v súlade s touto dohodou.**

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Spoločenstva alebo o platnosti aktu práva Spoločenstva. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s rovnakým problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z prednesenia návrhov sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Dočasná izraelsko-palestínska dohoda o Západnom brehu Jordánu a Pásme Gazy, podpísaná 28. septembra 1995 vo Washingtone.